

בס"ד

פסוקים א'- ז':

ה' ברך את נח ואת בניו "פרו ורבו ומלאו את הארץ" וגם ברכם:

"ומוראכם וחתכם..." - שכל בעלי החיים יפחדו מבני אדם. כמו שלפני המבול היה מותר לאדם לאכל ירקות ופרות, כך עכשיו נתתי לכם רשות לאכל "את כל" - את הכול: גם בשר של בעלי חיים. אך יש להקפיד על שני דברים חשובים:

1. "בשר בנפשו" - בשר שיש בו נשמה.

אסור לאכל אבר מן החי כל עוד שהוא חי.

2. "דמו לא תאכלו" - דם מתוך בעלי חיים שיש בו נשמה.

אסור לאכל דם מן החי כל עוד שהוא חי.

אמנם בעלי חיים אפשר להרוג, אך בני אדם אסור להרוג.

ואם כן יהרגו: "מיד כל חיה

אדרשנו"- כל חיה שתהרוג בן אדם ה' יענישה.

בס"ד

"ומיד האדם"- אם האדם יהרוג אדם אחר,

אז: "אדרוש את נפש האדם"- ה' יעניש אותו.

הכוונה שאם אדם הרג איש בכוונה, או שהרג את חברו בשוגג ולא היו עדים ולא עשה תשובה- ה' יענישו.

ואם "שופך דם האדם"- הרג איש במזיד. "באדם"-

וראה אותו אדם אחר, "דמו ישפך"- בית- דין צריך להרוג אותו.

ולמה זה כל כך חמור להרוג אדם? "כי בצלם אלוקים

עשה את האדם"- כי בכל אדם יש חלק מה'- חלק אלוק ממעל.

ה' חוזר ומברך את נח: "ואתם פרו ורבו".

